Ч. 242. Пятниця 6 падолиста (24 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краевого сойму. — Внутрішні справи монархії. — Справи балканьскі. — Росия а справи балканьскі.

На вчерашнім ранішнім засіданю сойму ухвалено двома третинами голосів закон доповняючий на внесене пос. Салї постанови §. 18 статута краевого Галичини, оголошеного цісарским патентом з 26 лютого 1861 ч. 20 Дн. зак. держ. При дискусиї над сею справою забрав голос пос. др. Олесницкий і заявив іменем руско-українського клюбу, що руский нарід в Галичині як і его представителї суть рішучо противні розширеню автономії того краю і компетенциї того сойму. Суть противниками не длятого, мов би були ворогами самоуправи, і мов би симпатичнійший був для них централїзм, але длятого, що формою автономії відбирае ся рускому народови можність рішати о собі самім. — Пос. Король заявив іменем свого клюбу також, що противить ся всякій зміні статута краевого, хоч би розходило ся лиш о виясненє его приписів, та всякому розширеню краевої автономії, поки не буде признана автономія народности і поки не перестане один нарід майоризувати другий.

На вечірнім засіданю завела ся широка дискусия шкільна, підчас котрої пос. др. Олесницкий забирав знов голос і поставив остаточно слідуючу резолюцию: Поручае ся Видїлови краевому, щоби в порозуміню з краев. Радою шкільною взяв під розвагу потребу основаня у всхідній части Галичини нових ґімназий з рускою мовою викладовою, увзгляднюючи поставлені сеї сесиї соймової внесеня о заснованє ґімназий в Стрию, Бережанах, Самборі, Рогатині і Яворові.

Пос. о. Сеник поставив резолюцию, щоби Рада шкільна поучила директорів шкіл середних, що переступленє 14 р. житя не творить перешкоди для принятя ученика до шкіл середних, дальше о знесенє мундурків шкільних, о знижене оплати шкільної з 40 на 20 кор. і о заведенє іспиту з релїґії при матурі.

Віденьскі часописи доносять звістку, що заносить ся на реконструкцию кабінету. В справі сій ведуть ся переговори а „N. fr. Presse“ доносить, що крім президиї і міністерства внутрішних справ та міністерства краевої оборони усї инші портфелї будуть віддані парляментаристам. Одначе трудности дуже великі, а се в двох напрямах: прінціпіяльнім і подрібнім. Прінціпіяльно ходить о те, щоби вдержати дотеперішний бальок у палатї послів, значить, аби наклонити Чехів полишитись у бльоцї мимо німецкої обструкциї у ческім соймі. Великі трудности також у подрібних квестиях. Нїмцї обстоюють при дотеперішних трох портфелях, християньско-социяльні домагають ся також для себе трох портфелів з уваги на свою чисельну силу; так само Чехи, котрі показують на те, що Поляки мають двох мінїстрів, а они також двох, хоча они численно сильнійші від Поляків. Ведуть ся отже всесторонні переговори, котрі обертають ся коло того, котрі партиї будуть брати участь у кабінетї і як розділять ся поміж ними теки та які ґарантиї дадуть сторонництва більшости що до уможливленя супокійної праці в раді державній і полагодженя найважнійших державних потреб. Рішенє в справі реконструкциї доконаеть ся дня 7 або 8 с. м., коли бар. Бек предложить цісареви конкретні пропозициї. Тимчасом він конферуе на всї боки. Сї конференциї мають нез'обовязуючий характер.

Тота сама ґазета доносить, що дня 3. с. м. о 1 год. явили ся рускі посли Цеглиньский і Лукашевич у президента міністрів і обговорювали з ним справу руских шкіл. Чи при сій нагоді порушено також і справу політич-

---

1)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З німецкого — Г. Райнгардта).

До парку Джефферзона в Ню Йорку, положеного межи улицями ч. 111 а ч. 115, вибігае в полудне, скоро лиш веремя бодай трошки на то позваляе, богато молодих робітниць із сусїдних промислових заведень, щоби там підчас перерви в роботї, котра тревае по найбільшій части лиш три чверти години, посидїти собі на лавцї або полежати на мураві і з'їсти принесений з собою зимний полуденок а рівночасно й відотхнути трохи сьвіжим воздухом. Їм то все-таки лїпше, як тим многим тисячам дам, що служать по конторах або склепах в дерихмарах [1]) або яких инших великих заведенях при улици Брадве [2]), котрим завсїгди брак сонця і воздуха а котрі підчас своеї коротенької перерви обідової можуть відотхнути сьвіжим воздухом хиба лиш на умисно до того призначених плоских кришах високих мов вежі будинків, в котрих они сповняють свою службу.

З одної фабрики кудрявленя пер при східній улици ч. 112 вибігли чотири дївчата і пустились до зеленого парку Джефферзона. Одна з них, що виглядала далеко поважнїйше як еї товаришка, відлучила ся однак від них при найблизшім розї.

— А ти куди, Джесі? — кликала за нею одна з оставших дївчат.

Запитана не відповіла нїчого, лиш стала іти ще скорше.

— Абись еї більше не питала, куди она іде, коли розлучае ся з нами — відозвала ся на то одна з товаришок. — Она того не любить. — А відтак додала: Жаль менї еї.

— А щож їй такого? — Прецї она найкрасша між нами!

— Она журить ся, а ми нї. Що їй по всїй еї красї. Оногди розповіла менї всю свою біду. Еї тато, з котрим мешкае, а котрому вже від трох лїт, від коли померла еї матїр, веде вечерами і в неділї господарство, зломив ногу і не може нїчого заробляти. Та й взагалї не може вже займати ся дальше своїм ремеслом а мусить хиба робити легку домашну роботу. Пробовав тутки лїпити, але вже від кількох неділь не може тої роботи дістати. До того ще заробляв тою роботою ледви на стілько, що вистало на сіль до хлїба. Що він тепер зробив з собою, не знаю. Ледви чи що вдіяв, а може таки нїчого. Але она вже від кількох неділь шукае лїпшої роботи для него як тото лїпленє туток.

Всї три дївчата на хвильку замовкли, але відтак взяли ся попід руки, пустились борше і зачали поспівувати якусь пісню. Зайшовша до парку, вишукали собі тїнисте місце і там посїдали.

Але дївчина, що еї звали Джесі, пустилась в улицю ч. 116 і на еї розї вийняла з кишенї якийсь вирізок з ґазети. Заглянувши до него, подивила ся на число найблизшого дому і зайшла до него. На одних з дверий на долинї була прибита табличка з фірмою. Там она запукала і увійшла. Побачила ся в якійсь конторі зі звичайною перегородкою. В комнатї стояло лиш одно бюрко та й був лиш один книговодець, котрий держав‚ вже в руцї капелюх, бо очевидно хотів іти до котроїсь з найблизших реставраций.

— Чого собі бажаете, панно? — спитав він і подивив ся скорим поглядом на неї.

— Звинїть, прошу, — відозвала ся Джесі і заклопотана крутила в пальцях вирізок з ґазети — я вичитала, що ви пошукуете до домашної роботи такого, що уміе звивати циґара.

Книговодець, молодий, може двайцятьчотиролїтний мужчина приятної поверховности, придивив ся їй тепер лїпше. — А вжеж — сказав він чемно. — А ви, панночко, умієте звивати?

— То не я хотїла би дістати таку роботу, лиш мій тато.

— А ваш тато фаховий робітник від циґар.

— Нї. Він вивчений муляр, але внаслїдок тяжкого калїцтва може займати ся ще лиш лекшою домашною роботою. Він спершу лїпив тутки, але в послїдних тижднях вивчив ся від фахового робітника, що у нас мешкае, звивати

[1]) Доми на 10 до 20 і більше поверхів високі.

[2]) Broadway = ул. Широка — одна з найбільших і найбільше оживлених улиць в Ню-Йорку.

ного становища руского клюбу, того не знати. Опісля був у президента міністрів міністер рільництва доктор Ебенгох і конферував з ним довший час.

Білградскі часописи доносять, що австро-угорский посол в Білграді ґр. Форґач вручив сербскому правительству ноту, жадаючу катеґорично, щоби до 24 залишено демонстрациї против австрийских і угорских горожан, щоби перестано бойкотувати австрийских і угорских купців, бо в противнім случаю Австро-Угорщина була би змушена на власку руку вимусити собі сатисфакцию. Наконець австро-угорский посол зажадав, щоби розпущено до дому змобілізованих резервістів сербских.

З Константинополя доносять: Француский пароплав „Мемфіс" і грецкий „Маґнолія" привезли до Солуня оружие для Сербії, вислане з Франциї. Загалом причалили тепер до Солуня три пароплави і привезли 198 пушок і по 500 набоїв до кождої пушки. В цїли відобраня тої достави прибув до Солуня полковник Мировоєвич. Туреччина не дала ще призволеня на перевіз того оружия і длятого виладовуванє єго поки що вдержано. Ненадович інтервенїював знову в тій справі у Порти.

В Росиї зачинають вже трохи инакше задивляти ся на становище Сербії в справі анексиї Боснї і Герцеґовини, як о тім сьвідчить відзив панславіста Меншікова в „Нов. Времени". Меншіков каже між иншим:

Вибирати для порішеня австрийского питаня якраз хвилю, коли Росия єсть безсильна, єсть із всеславяньского становища злочином. Не жадаємо, кажуть Серби, щоби Росия вела війну, ми жадаємо лиш, щоби Росия запротестувала голосно против австрийскої політики. На то жаданє відповіли би ми: Чи не понимаєте того, що значить протест великої держави, особливо ослабленої великої держави, котрий надить дуже до нападу? Малій державі вільно висилати грозячі але незначущі нічого ноти. Але що дитинї прощає ся, за то дорослий мусів би дорого заплатити. Протест Росиї на будучій конференциї єсть можливий, але щоби він заімпонував, мусіла би єго підперти готовість до війни. Колиж бо вести війну ми не можемо та й не хочемо.

Новинки.

Львів, дня 5-го падолиста 1908.

— Цїсарский ювилей. Дня 2 грудня с. р. палата послів відбуде торжественне засїданє в честь ювилею 60-лїтного володарства нашого Монарха. Посли, міністри і урядники прибудуть в галевих строях. По промові президента палати забе руть голос провідники всїх сторонництв. Перед тим президия палати буде у Є. В. Цїсаря і зложить єму чолобитню іменем палати. Рівночасно відбуде ся також сьвяточне засїданє палати вельмож.

— Краєва Рада шкільна надала дрови А. Беднарскому, учителеви ґімназиї в Бродах, посаду учителя в II ґімн. у Львові; перенесла заступників учителів: Михайла Демчука з II ґім. польскої в Станиславові до реальної школи в Снятинї, Михайла Лисаковского з ґім. в Бучачи до рускої ґім. в Станиславові, Бол. Кайма з ґім. в Дрогобичи до ґім. в Стрию; іменувала заступниками учителів: М. Хмельовца в ґім. в Бережанах, Ад. Дрозда в III ґім. у Львові, Мар. Навроцкого в ґім. в Дрогобичи, Ів. Валяса в ґім. в Бродах, Кл. Солярского, учит. 6 кл. шк. в Рудках і Йос. Чабановского, учит. 4-кл. шк. в Тернополи, в мужескій учительскій семінариї в Тернополи.

— Галицка Дирекция почт і телеґрафів у Львові оповіщує другий раз з натиском, що куверти приватного накладу з видрукованими значками почтовими давної емісиї можуть уживати ся надальше.

— Памятник Шевченка. Онодї вібрала ся в Києві комісия будови памятника Шевченка. Засїданю проводив голова м. Києва, Дяков. Присутним був також предсїдатель полтавскої ґуберн. земскої управи, Лизогуб. Комісия виробила і затвердила постанову про збиранє складок на памятник. Будова памятника буде виносити 60.000 рублів; доси вібрано лише 20 тисячів.

— Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

В суботу, дня 7 падолиста с. р. „Фавст", опера в 5 діях К. Ґунода. Гостинний виступ п. Ф. Лопатиньскої, співачки львівскої опери.

В недїлю, дня 8 с. м. „Арсен Яворенко" (На громадскій роботї), народна драма в 5 діях зі співами Б. Грінченка.

Ві второк, дня 10 с. м. (послїдне представлене) „20 днїв тюрми", фарса в 3 діях Вебера.

— Дрібні вісти. Шкарлятина у Львові зменшає ся щораз більше. В жовтни зголошено загалом 153 недужих, з котрих померло 21; тепер після виказу з дня 3 падолиста єсть ще лиш 81 домів з недужими на шкарлятину. — Громада міста Белза надала почетне горожаньство бувшому начальникови суду тамже п. Генр. Горальскому.— В Гайсині, київскої ґуберниї згоріла рафінерия цукру. Шкода виносить звиш мілїон рублїв. — В Берлинї відобрав собі жите звістний нїмецкий різбар проф. Маґнуссен. — Вчера перед полуднем відбула ся пробна їзда електричного трамваю на лїнії дворець — ул. Жовківска і випала добре. — На ул. Шкарповій прихопив вчера полїцая Мих. Подґурского, 28 лїтного зарібника зі Знесїня, котрий нїс два міхурі повні спіритусу перепачковані через лїнію акцизову. — Зі стайнї при ул Шпитальній ч. 26 вкрадено 2 конї на шкоду Якова Ґрубера. Один з них буланий лисий 4-лїтний, а другий гнїдий, о 3 роки старший. Конї представляють вартість 460 К.

— Нещасливі пригоди. Вчера по полудни упав з драбини робітник Михайло Стоцкий, занятий при викінчуваню робіт на домі реколекцийнім при ул. Дуніна Борковского. Упавши на землю стратив зараз притомність. Завізвана поготівля ратункова подала єму першу поміч. — Фр. Гаврилюкови занятому при закладаню каблїв на ул. Ленартовича придушило колесо ногу. Та й єму поготівля ратункова подала першу поміч.

— Убийство із за одержаня посади. В ночи з недїлї на понедїлок переїхав особовий поїзд між стациями Пшеворском а Роґужном зелїзничого будника Александра Желїска, жонатого, батька дорослої доньки. При доходженях, чи се була нещаслива пригода, чи самоубийство, викрито, що се було погане убийство, якого допустили ся на Желїску два т. зв. будники-люзівники, Сломіцкий і Гай та зелїзничі робітники Круфа і Котлїньский. В недїлю вечером споїли Желїска до безтяму а потім кинули єго під колеса над'їзджаючого поїзду. Очевидно нещасливий погиб на місци. Вороги зґладили єго зі сьвіта тому, щоби опорожнила ся посада та щоби оден з них міг єї обняти.

— Справа убитя ґр. Комаровского. Наші читачі пригадують собі ту вельми сензацийну подію, про котру ми торік обширно писали, що з намови росийскої ґрафинї Тарновскої в порозуміню з адвокатом Прілуковом, любовник ґр. Тарновскої Наумов, убив у Венеции нареченого ґрафинї, ґр. Комаровского, щоби она могла в той спосіб узискати від асекурацийного товариства високу премію а може ще й одідичити по ґрафі значне єго майно. Виновників остаточно викрито і арештовано та відставлено до Венециї, де они й доси сидять у вязници. Слїдство вело ся більше як рік, але

циґара і вже єму помагав та набрав так достаточної вправи і —

— Гм, гм — сказав на то книговодець. — Так гадаєте? — Він якось дивно подивив ся на неї.

Джесі почервонїла ся, але набрала відваги і відповіла: А вжеж, що так гадаю. — А відтак говорила сьміло дальше: Прошу, дайте єму бодай на пробу що робити.

— Як би то від мене залежало, то я би анї хвильки не надумував ся — будьте певні. Але я мушу насамперед поговорити об тім з моїм шефом, котрого в сїй хвили нема дома. Зроблю, що дасть ся. Зайдіть, прошу, завтра рано ще раз сюди.

— Дякую вам сердечно. Чи можу прийти о тій самій годинї?

— Лїпше трохи раньше. Бо могли би-сте мене не застати.

— Раньше не можу прийти. Мушу користати з нашої перерви в полудне.

— Ну, то я на вас зачекаю.

Личко Джесі знов почервонїло ся. — Дякую вам ще раз сердечно — шепнула она і вийшла.

— — — — — — — — — — — —

Коли на другий день прийшла знову, серце в ній з якогось страху так било ся, що мало не вискочило.

Книговодець схопив ся зараз із свого крісла, відкловив ся їй живо і приступив аж до самої перегородки.

— Дало ся якось зробити — сказав він. — Я дуже тїшу ся з того, що можу вас о тім повідомити. Але може лїпше зачнемо насамперед від дешевої сорти і то від двох мілле. Будьте ласкаві і подайте адресу, щоби я міг казати віднести до вашого батька папуші тютюну. Я би того нїколи не зробив, щоби на вас такий тягар наложити.

Джесі подала адресу, але таки напирала ся, щоби она занесла тютюн. Книговодець однак не хотів о тім нїчо і чути, бо то — казав — за великий тягар на єї руки. У неї не слабі руки, сказала она на то — противно Зачали перечити ся весело з собою. Але він таки упер ся при тім, щоби відослати пакунок до помешканя. Готовий же товар нехай вже она сама відносить, чи меншими чи більшими частями, то вже все одно. Заплату дістане за кождий раз як слїд.

Джесі втїшила ся сею заявою ще більше як ввічливим поведенем молодого мужчини. Чей вже тепер настане конець бідї дома.

Він здоймив свій капелюх з клинка, вийшов поза перегородку та пішов з нею на улицю, ідучи все з боку коло неї. Від Іст Рівера [3]) повіяло до них лагідним холодним вітром.

— Ах, як то мило! — відозвала ся она от так не думаючи собі при тім нїчого.

— Дуже мило — потакнув він. — Знаєте що, моя панночко — говорив він дальше — підем прошки на прохід до парку Джефферзона і позвольте, що вам представлю ся: називаю ся Клерк Ріф.

Она була дуже нерада з того, що він ішов з нею, бо єї товаришки могли там єї з ними побачити, а відтак були би єї певно розпитували з цїкавости. Вже навіть хотїла єго просити, щоби не ішов, але коли глянула єму в очи, то єго щирий погляд зовсїм єї роззброїв. Взагалї єго бесїда і єго поведенє мали в собі щось так притягаючого і так викликували довіре, що она хоч не хоч не могла єму оперти ся.

Отже пішли до парку Джефферзона.

Він зачав їй розповідати про пишноту на Конї Айленд [4]), де був минувшої недїлї, і спитав єї, чи она вже коли там була, на що она відповіла, що нї. За пів години, котра проминула так скоро як би одна хвилька, підвів єї аж до дверий дому, де була фабрика кудрявленя пер і попращав ся з нею як джентельмен.

(Дальше буде).

---

[3]) East River — Іст Рівер, пролив, довгий яких 28 кільом. а широкий до 1200 м., котрий відділяє остров Менгеттен (Manhattan Island), на котрім лежить місто Новий Йорк, від острова Льонґ Айленд (Long Island), на котрім знов місто Бруклін і инші місцевости, котрі вже зачисляють ся до Ню Йорка.

[4]) Coney Island — Конї Айленд, островець коло полудневого побережа острова Лонґ Айленд, де знаходять ся купелеві заведеня.

аж тепер могли прокуратор і судия слідчий виробити собі ясний погляд о подіях, які довели до трагічної смерти ґр. Комаровского. Графиня Тарновска стала була, як звістно, по смерти жінки ґр. Комаровского серед познак отровня, его любовницею і нареченою. Она в цілій історії сего злочину грала особлившу ролю. Крім з ґр. Комаровским і нарваним Наумовом, що походить з дворяньскої російскої родини, удержувала она зносини ще й з адвокатом Прілуковом. Всі трое, як сказано, сидять тепер в слідчій вязници, де Наумов недавно тому хотів відобрати собі житє. З Австриї і Росиї, тих країв, де авантурниця Тарновска, еї жертва і еї любаси по найбільшій части проживали, наспіли тепер до слідчого суду важні доказові документи, котрі дають дуже обтяжаючі ту трійку злочинців до кази. Цілий материял доказовий заповняє не менше лиш дві великі скрині. Які розміри прибере сензацийний процес, який відбуде ся у Венеции і буде вести ся в італіяньскій і французкій мові, можна зміркувати з того, що 26 адвокатів працює день і ніч над тим, щоби призбирати докази за і против а що всі трое арештовані не хотять н'як зізнавати правди, то можна припускати, що процес потягне ся довго.

— **Найліпше узброєним чоловіком** в Европі є болгарский король Фердинанд I. Єго спальня є завішена всяким оружием, на всіх кріслах, фотелях і канапах лежать пістолети, револьвери, штилети, а навіть боксерскі знаряди. Репетієрове оружиє має при лижку і нікому не вільно его діткнути ся. Внукови Людвика Филипа не хибує, як кажуть, відваги, однак рівночасно его мучить безнастанний, хоробливий неспокій. Одної ночи минулого року палату заалярмували вистріли, що роздавали ся в комнаті князя, однак він не закликав нікого на поміч. Доси не знати, що се було. Фердинанд I. має ворогів, перед котрими стереже его пильно поліция. В Софії є 430 шпигунів, мужчин і 50 женщин; є се головно Австрийці, дезертири. Дістають пенсиї від 100 до 500 франків місячно.

† **Померли:** У Львові Володисл. Шмидт, книгар і горожанин міста Львова, помер дня 4 с. м. в 68 р. житя; — Стефан Підручний, укінчений студент фільософії; — Ігнатий Любич Вахович, властитель більшої посілости, помер в 73 р. житя. — В Перемишли: Витовт Олександер Зарицкий, ученик приготовляючої кляси ц. к. ґімназиї з руским викладовим языком в Перемишли, помер дня 3. падолиста с. р. по короткій, а тяжкій недузі в 9. р. житя. Смерть ся болючо діткнула п. Северина Зарицкого, управителя ц. к. ґімназиї з руским викладовим языком в Перемишли, котрому забрала одинокого сина. Нещастє се відчула глубоко уся перемиска громада, серед котрої має батько покійника велику пошану і широкі симпатиї яко заслужений громадянин і щирий опікун молодіжи. Тож співчутє громади і широких верств нашої суспільности най додасть ему сил перенести те тяжке горе.

Телеґрами.

Відень 5 падолиста. Грецкий король Юрий зложив візиту перебуваючим у Відни членам цісарского дому. В полудне відбуде ся родинне снідане.

Загреб 5 падолиста. Вчера вечером відбули ся збори социяльних демократів, на котрих всі бесідники атакували остро хорватске краєве правительство і угорске правительство, домагаючись безпроволочного скликаня хорватского сойму і заведеня загального рівного права голосованя. По зборах часть Старцевичиянів ходила улицями викрикуючи: Най жиє независима Хорватия! Босна єсть хорватскою і до Хорватиї належить! Проч з Сербами і Хорватами! Инші поступові ґрупи викрикували: Проч з Равхом! Проч з Векерльом!

Скодар 5 падолиста. Ознакою розпочинаючої ся реакциї єсть основанє тут „Союза магометаньских духовних“. Цілию того союза має ніби то бути адміністрация мечетів а поправді цілию єсть пильнувати того, що роблять власти вілєтів і молодотурецкі комітети з мусулманьского становища.

Петербург 5 падолиста. В клюбі діячів суспільних під проводом Хомякова ухвалено з'орґанізувати „Товариство взаїмности славяньскої“. Вибрано комісию, котрій поручено виготовити статут.

Париж 5 падолиста. Ахмет Різа-бей і др. Казім-бей були вчера на авдиенциї у міністра просьвіти, котрому предложили просьбу, щоби вказав їм відповідні особи, котрі могли би заняти ся реорґанізацию цілого шкільництва в Туреччині. Міністер відповів, що предложить ту просьбу раді міністрів.

Курс львівский.

Дня 4-го падолиста 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565 —	572·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	400 —	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот 4½%	99·10	99 80
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93 25	93 95
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92 20	92 90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100 70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	92·60	93 30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110 —
Австрийскі черв. хреста (Курс віденский) . .	48·—	52·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденский) . .	26·15	28 15
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденский) . .	19 90	21·90
Joszif 4 кор. (Курс віденский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·10	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, **12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 20/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·20, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 25/7): **6·40.**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересия до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає Адам Краковский.

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для жевщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К. для школярів 7, 8, 9 і 10 К. Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середиві овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і мішани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайсе на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бренвзолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).